

Sygn. akt V CSK 43/11

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku B. P.

przy uczestnictwie R. P.

o podział majątku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 stycznia 2012 r.,

skargi kasacyjnej wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Okręgowego

z dnia 5 października 2010 r.,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) oddala wniosek pełnomocnika wnioskodawczynie o przyznanie kosztów zastępstwa prawnego świadczonego w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 października 2010 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację wnioskodawczynie i uczestnika postępowania od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 6 kwietnia 2010 r. o podziale ich majątku dorobkowego.

Wnioskodawczynie w skardze kasacyjnej zakwestionowała postanowienie Sądu II instancji, podając jako wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego kwotę 230 750, zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawach majątkowych, do których zalicza się sprawa o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności ustawowej, istnieje obowiązek oznaczenia wartości przedmiotu sporu (art. 19 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Wnioskodawczynie we wniosku podała jako wartość przedmiotu sprawy (przedmiotu podziału) kwotę 100.000, zł; wartość ta nie została skorygowana w trybie art. 25 k.p.c. i stała się wiążąca w dalszym postępowaniu (art. 26 k.p.c. w związku z art. 13 k.p.c.).

Dokonując podziału majątku dorobkowego stron Sąd Rejonowy w postanowieniu z dnia 6 kwietnia 2010 r. ustalił, że przedmiotem podziału są składniki majątkowe o wartości 51 664,65 (44 657 zł + 4 657,65 + 47,70 zł + 2 350), które przyznał uczestnikowi postępowania, a wnioskodawczynie - splatę w wysokości 25 832 zł.

W sprawie nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestnika wypowiedział się biegły sądowy, którego opinii wnioskodawczynie nie kwestionowała (jej stanowisko było zbliżone do treści opinii) i nie zgłosiła dalszych wniosków dowodowych.

W apelacji wnioskodawczynie nie podała wartości przedmiotu zaskarżenia, nie doszło zatem do dopuszczalnej korekty w tym zakresie (zob. art. 26 k.p.c. oraz art. 368 § 2 k.p.c.). Z tej przyczyny radykalne „podwyższenie” wartości zaskarżenia kasacyjnego do kwoty 230 750, zł (jako połowy wartości nakładów) nie może być

procesowo skuteczne. Należy podkreślić, że wartość przedmiotu sporu oraz wartość zaskarżenia spełniają istotną rolę procesową, gdyż decydują o właściwości sądu, opłatach, wynagrodzeniu profesjonalnych pełnomocników i o dopuszczalności skargi kasacyjnej. Obowiązujące w tym zakresie przepisy nie pozwalają na dowolność służącą doraźnym celom. W konsekwencji należy stwierdzić, że w rozpoznawanej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego jest niższa niż 150 000, zł (art. 519¹ § 2 k.p.c.), zatem skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

Oddalony został wniosek pełnomocnika wnioskodawczynie o przyznanie kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym, świadczonego z urzędu, ponieważ złożenie niedopuszczalnego środka odwoławczego jest sprzeczne z zasadami profesjonalizmu (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 14 sierpnia 1997 r., II CZ 88/97, OSNC 1998, nr 3, poz. 40 i z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41).